

Sygnatura akt I C 105/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

P., dnia 23 listopada 2021 r.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Dorota Krawczyk

Protokolant: sekr. sąd. Anna Frankowska

po rozpoznaniu w dniu 9 listopada 2021 r. w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie sprawy z powództwa Ł. J.

przeciwko (...) S. A. V. (...)

o odszkodowanie

1. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej V. (...) na rzecz powoda Ł. J. kwotę (...),44 (siedemdziesiąt cztery tysiące osiemset osiemdziesiąt osiem 44/100) złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 19 lutego 2020 roku do dnia zapłaty;
2. oddala powództwo w pozostałej części;
3. **nakazuje ściągnąć od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej V. (...) na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim kwotę (...),33 (trzy tysiące sześćset dwadzieścia siedem 33/100) złotych tytułem zwrotu wydatków tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa;**
4. **zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej V. (...) na rzecz powoda Ł. J. kwotę (...),00 (dziesięć tysięcy dwieście pięć 00/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.**

Sędzia SO Dorota Krawczyk

Sygn. akt IC 105/21

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 22 stycznia 2021 roku (data wpływu do Sądu) pełnomocnik powoda Ł. J. wniósł w imieniu swojego mocodawcy o zasądzenie od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej V. (...) w W. na rzecz powoda kwoty 83.750.88 złotych tytułem odszkodowania z tytułu utraty zarobków za okres od dnia 28 sierpnia 2017 roku do dnia 31 października 2019 roku, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 19 lutego 2020 roku do dnia zapłaty, zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego oraz ustalenia odpowiedzialności pozwanego za skutki wypadku mogące powstać w przyszłości. Uzasadniając swoje stanowisko powód wskazał, że w wyniku wypadku jakiemu powód uległ w dniu 2 sierpnia 2017 roku powód utracił zdolność kontynuowania pracy jako kierowca (k.6).

W odpowiedzi na pozew działający w imieniu pozwanego (...) Spółki Akcyjnej V. (...) w W. pełnomocnik wnosił o oddalenie powództwa w całości kwestionując roszczenie powoda z tytułu utraconych zarobków objętych żądaniem pozwu co do ich wysokości, jak również możliwość ustalenia odpowiedzialności pozwanego za skutki zdarzenia z dnia 28 sierpnia 2017 roku na przyszłość jako nieudowodnione (k. 62-63).

Na rozprawie w dniu 4 maja 2021 roku pełnomocnik powoda podtrzymał stanowisko jak w pozwie (k. 83-84).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 28 sierpnia 2017 roku w B. na skutek nieustąpienia pierwszeństwa przejazdu przez kierującego pojazdem samochodowym, doszło do wypadku komunikacyjnego, w którym został poszkodowany kierujący motocyklem Ł. J..

Sprawca wypadku posiadał umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego zawartą z pozwany.

(okoliczność niesporna)

W następstwie wypadku Ł. J. doznał urazów ortopedycznych, neurologicznych, neurochirurgicznych, chirurgicznych, psychiatrycznych oraz logopedycznych.

Po wypadku powód stracił pamięć, przez miesiąc nie było z nim logicznego kontaktu, miał napady agresji, był wielokrotnie hospitalizowany.

Mimo półtorarocznych wysiłków mających za cel ratowanie nogi powoda w czasie pobytu w szpitalu (...) w okresie od 23.04.2018r. do 15.05.2018r. wykonano u powoda amputację podudzia lewego z wyłuszczeniem w stawie kolanowym z powodu przewlekłego zapalenia z ubytkiem tkanek miękkich.

Urazy ortopedyczne jakich powód doznał na skutek przedmiotowego wypadku skutkują 65% trwałym uszczerbkiem na zdrowiu, ocenionym przez biegłego ortopeda wg Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki S. z 2002r. (amputacja kończyny dolnej lewej na poziomie kolana lewego oceniam wg pozycji 157).

Rokowania na przyszłość z powodu amputacji nie są obiecujące. O. i traumatologicznie powód wymaga dalszego czynnego leczenia z powodu przebytego złamania kości podudzia lewego.

Powrót do pełnego zdrowia jak przed wypadkiem nie jest możliwy głównie z powodu niedawnej amputacji pozostającej w związku przyczynowo- skutkowym z przedmiotowym urazem.

Długotrwały uszczerbek na zdrowiu związany z występowaniem doznań depresyjnych będących następstwem wypadku z dnia 28 sierpnia 2017 roku wynosi 5% uszczerbku na zdrowiu zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 12 grudnia 2002 roku.

Z przyczyn neurologiczno-chirurgicznych powód doznał 9 % trwałego uszczerbku na zdrowiu.

W wyniku wypadku powód doznał uszczerbku na zdrowiu, który biegły chirurg plastyk ocenił łącznie na 68 %, przy czym na 65 % ocenił fakt utraty kończyny.

W wyniku zdarzenia drogowego u powoda doszło do urazu czaszkowo-mózgowego.

Łączny uszczerbek na zdrowiu powoda z przyczyn neurologicznych wynosi **80 %** .

Zakres trwałego uszczerbku na zdrowiu z przyczyn laryngologicznych spowodowany utrata słuchu wynosi **10%** (wg rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002r. DZ.U.234. tabela 42 – uszkodzenie słuchu). W ciągu roku od wypadku stan słuchu uległ niewielkiej poprawie.

(dowód: okoliczności niesporne, dokumenty zawarte w aktach sprawy SO w Piotrkowie Tryb. I Wydział Cywilny I C 1647/17 w tym karta informacyjna leczenia szpitalnego k. 59, 62, opinia biegłego ortopedy R. E. k.233-234, opinia biegłego psychiatry A. R. k. 250-252, opinia biegłego neurochirurga R. K. (1) k. 259-263, opinia biegłego chirurga plastyka T. Z. k. 271-274 wraz z opinia uzupełniającą k.337, opinia biegłego neurologa M. K. k. 282-283 wraz z opinia uzupełniającą k. 378-379 oraz k. 424-426, opinia biegłej z zakresu neurologii i rehabilitacji medycznej B. S. k. 319-322

wraz z opinia uzupełniająca k.385 i k.465-466, opinia biegłego otolaryngologa A. L. k. 346-351, dokumentacja lekarska k. 352-354)

Sprawca zdarzenia został uznany za winnego i skazany na karę prawomocnym wyrokiem karnym skazującym za spowodowanie ww. wypadku przez Sąd Rejonowy w Belchatowie II Wydział Karny w sprawie sygn. akt: 11K 825/17.

(okoliczności niesporne)

Przed Sądem Okręgowym w Piotrkowie Trybunalskim. I Wydział Cywilny toczyło się postępowanie w sprawie sygn. akt. IC 1647/17 o zadośćuczynienie i odszkodowanie z tytułu zwiększonych potrzeb należne powodowi w związku z przedmiotowym wypadkiem zakończone prawomocnym wyrokiem.

(dowód: dokumenty zawarte w aktach sprawy SO w Piotrkowie Tryb. I Wydział Cywilny I C 1647/17 w tym wyrok)

Powód ma orzeczenie o niepełnosprawności o stopniu umiarkowanym od 01.05.2019 roku.

(dowód: orzeczenie o niepełnosprawności k. 44)

Od dnia 1 sierpnia 2016r. do dnia 31 października 2016r. powód pracował jako kierowca samochodu ciężarowego na podstawie umowy o pracę zawartej na czas próbny w firmie PPHU (...) sp. z o. o. w B., następnie od dnia 1 listopada 2016r. został zatrudniony we wskazanej firmie na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony. W czasie zatrudnienia w powyższej firmie powód osiągnął dochód w łącznej kwocie 41.717,58zł netto, przy czym kwota 17 290,83 zł stanowiła wynagrodzenie zasadnicze, a kwota 24.426,75zł wypłacana była z tytułu delegacji.

Od dnia 15 maja 2017r. do dnia 14 sierpnia 2017r. Ł. J. został zatrudniony na podstawie umowy o pracę zawartej na okres próbny w firmie (...), ul (...), B. w wymiarze 1/2 etatu.

W dniu 2 sierpnia 2017r powód zawarł z pracodawcą umowę o pracę na czas określony, obowiązującą w okresie od dnia 15 sierpnia 2017r. do dnia 14 sierpnia 2018r, z miesięcznym wynagrodzeniem 2.100 zł brutto, na które składały się płaca zasadnicza, ryczałt miesięczny za godziny nocne, zaliczka miesięczna na poczet dyżurów, ryczałt miesięczny za godziny nadliczbowe. Dodatkowo powód otrzymywał tzw. delegacje.

W czasie zatrudnienia w powyższej firmie powód osiągnął dochód w łącznej kwocie 16.106.45 zł netto przy czym kwota 5.570.25 zł stanowiła wynagrodzenie zasadnicze, a kwota 10.536.20 zł wypłacana była z tytułu delegacji.

(dowód: umowa o pracę z dnia 29 lipca 2016 roku k. 47, umowa o prace z dnia 31 października 2016 roku k.48, umowa o pracę na okres próbny z dnia 12 maja 2017 roku k.49, umowa o pracę z dnia 2 sierpnia 2017r. k.52)

Po wypadku powód przebywał na zwolnieniu lekarskim, otrzymywał zasiłek chorobowy. W dalszym okresie powód korzystał ze świadczenia rehabilitacyjnego. Od dnia 21 lutego 2019r. jest uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy, której kwota wynosi obecnie 923,92 zł.

Od dnia 4 listopada 2019r. powód był zatrudniony w firmie (...) sp. z o.o. na podstawie umowy o pracę na okres próbny do dnia 31 stycznia 2020r. z miesięcznym wynagrodzeniem 2.450 zł brutto. W dniu 16 stycznia 2020r. z powodem zawarto kolejną umowę o pracę, na czas określony do dnia 31 stycznia 2021 r. z wynagrodzeniem miesięcznym 2.700 zł brutto. Obecnie powód pracuje w magazynie. Jego miesięczne wynagrodzenie netto wynosi 2.300 zł.

Od dnia wypadku do dnia 31 października 2019r. powód otrzymał świadczenia z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w łącznej kwocie 27 711,12 zł netto.

(dowód: decyzja o przyznaniu renty z 15 maja 2019 r. k.50-51, zaświadczenia z ZUS z dnia 14 listopada 2019 roku k. 45 i 46, potwierdzenie przelewów- wtórniki dokumentów k. 10-43, informacje o dochodach oraz pobranych zaliczkach

na podatek dochodowy za rok 2016 i 2017 Ł. J. k. 77-80, informacja o dochodach uzyskanych od organu rentowego za rok 2017 k. 81, zaświadczenie o wynagrodzeniu k. 82)

Powód Ł. J. ma lat 35. Wypadek miał miejsce w dniu 28 sierpnia 2017 roku, powód jechał motocyklem. Pojazd osobowy nie ustąpił pierwszeństwa. Toczyło się postępowanie karne, zapadł wyrok skazujący kierowcę samochodu osobowego. W wyniku wypadku powód doznał licznych obrażeń. Po wypadku leczyłem się długo, najpierw miałem ratowaną nogę, przeszedłem 6 operacji, miałem wyrwaną rzepekę w stawie kolanowym i roztrzaskaną stopę. Podjęto decyzję o amputacji nogi. Dwa lata leczyłem się, nie mam lewej nogi.

Przed wypadkiem powód był zatrudniony jako kierowca międzynarodowy w firmie (...). Przed wypadkiem pracowałem tam trzy miesiące, trochę ponad, zdążyłem podpisać umowę na stałe po okresie próbnym. Umowa była na pół etatu. Druga umowa była na cały etat. Zarabiał ok. 4000zł netto miesięcznie, wpływało to na konto. W poprzedniej firmie też zarabiał ok. 4000zł.

Na umowie powód miał 2100zł brutto podstawowego wynagrodzenia plus delegacje, miał dostawać od 50-55 euro dziennie diety. Za granicą miał spędzać ok 20 dni, powód jeździł w tzw. "przerzut" z Polski do Niemiec, z Niemiec do Belgii, z Belgii do W..

Powód wyjeżdżając zagranicę spał w aucie, miał lodówkę w aucie, brał słoiki z jedzeniem na drogę. Kąpiel miał w ustalonych miejscach, w firmach za darmo. We W. na stacjach nie płaci się za kąpanie. W Niemczech jak późno kończył to parkował na specjalnych autohoffach, płacił kartą firmy za parkowanie i dostawał bon na kąpanie. Butle nabił gazem, koszt ok 20 zł miesięcznie.

Z tej diety ok. 5-10 procent wydawał na swoje wydatki w podróży. Pieniądze z diety przeznaczał na dom.

Teraz powód pracuje na magazynie, zarabia ok. 2300zł netto. Powód obecnie **bez nogi** nie może pracować jako kierowca, miałby problem z załadunkiem, rozładunkiem, rozpinaniem naczep.

(dowód: zeznania powoda k. 83)

W aktach sprawy jest łącznie 34 potwierdzeń wpłat na konto bankowe powoda, na łączną wysokość 57 824,03 zł (netto) w okresie od 28.08.2016r. do 12.10.2017r. W 2016 roku odnotowano 11 wpłat od 22.08.2016r. do 23.12.2016r. na łączną kwotę 19 581,72 zł (netto). Natomiast w roku 2017 odnotowano 23 wpłaty w okresie od 05.01.2017r. do 12.10.2017r. o łącznej wartości 38 242,31 zł (netto). Wpłaty tych dokonali (...) Sp. z o.o. i D. S., z którymi Powód pozostawał w stosunku pracy. Opisy przelewów wskazują, iż dotyczą one wynagrodzeń i pokrycia kosztów delegacji. Wszystkie, poza jednym przelewem, z dnia 12.10.2017 roku na kwotę 1 341,75 z (netto), są wyraźnie podzielone na przelewy dotyczące wynagrodzenia i przelewy dotyczące kosztów delegacji. Zaznaczyć należy, iż wpływy w styczniu 2017 roku dotyczyły roku 2016, niemniej jednak zgodnie z obowiązującymi przepisami wynagrodzenie to znalazło się w rozliczeniu rocznym z 2017 roku.

Poniżej przelewy te zestawiono w podziale na wynagrodzenia i delegacje.

Powód od firmy (...) Sp. z o.o. otrzymywał delegacje i wynagrodzenia na przestrzeni dwóch lat w prawie stałej proporcji wynoszącej 58,5% do 41,5%. Natomiast struktura wpływów od D. S. wynosiła 57,09% do 42,91% na korzyść delegacji, przy przyjęciu jednego wpływu na konto oznaczonego niejednoznacznie i przypisania go do wynagrodzeń.

Powód w okresie od 30.09.2017 roku do 31.11.2019 roku otrzymywał z ZUS różnorodne świadczenia, i tak otrzymał z tytułu zasiłku chorobowego, świadczeń rehabilitacyjnych i renty łącznie 28.592,27 zł netto.

Świadczenia te w poszczególnych latach wynosiły odpowiednio :

- rok 2017 - 2 717,78 zł netto

- rok 2018 - 15 439,01 zł netto

- rok 2019 - 13 071,79 zł netto.

Powód od 29 lipca 2016 roku do 2 sierpnia 2017 roku zawarł cztery umowy o pracę, z dwoma pracodawcami. Ostatnia z umów zawarta została na czas określony na pełny etat, po umowie zawartej na okres próbny u tego samego pracodawcy. To co istotne, z punktu widzenia sporządzenia opinii, ustalone w umowach wynagrodzenie miesięczne miało w sobie część zmienną, dlatego nie można wynagrodzenia z umów porównać wprost z wpływami na konto.

Na podstawie tych informacji z deklaracji PIT-11, dotyczące lat 2016 i 2017 biegły dokonał symulacji rozliczenia dochodów rocznych powoda, zgodnie z zasadami ich sporządzania tj. uwzględniając fakt wspólnego rozliczenia się z żoną i przysługującą powodowi ulgą na dwoje dzieci. Dokonując symulacji rozliczenia rocznego, biegły ustalili rzeczywisty dochód pozostający do dyspozycji powoda uzyskiwany z pracy zarobkowej.

Z akt sprawy wynika, iż w 2017 roku Powód pracował do 28 sierpnia 2017 r. (8 miesięcy). W wymienionym dniu uległ wypadkowi i zgodnie z obowiązującymi przepisami, pracodawca zobowiązany jest do wypłacenia pracownikowi wynagrodzenia chorobowego w wysokości 80% średniomiesięcznego wynagrodzenia przez 33 dni, po tym okresie pracownikowi przysługuje świadczenie chorobowe wypłacane przez ZUS. Z przelewów wynika, iż na konto Powoda wpłynęło wynagrodzenie za miesiąc październik - które biegły uznaje jako wynagrodzenie chorobowe. Uwzględnić należy również w przelewach z 2017 roku, wynagrodzenie za grudzień 2016 roku, które wpłynęło w styczniu 2017 roku. Tym samym biegły do wyliczenia średniomiesięcznego wynagrodzenia w 2017 roku, przyjął 10 miesięcy pracy, zaznaczając jednocześnie, iż ostatnie wynagrodzenie wypłacone zostało w wysokości 80% podstawy.

Powodowi w rozliczeniu rocznym przysługiwało wspólne rozliczenie z żoną i ulga na dwoje dzieci. W rozliczeniu rocznym za 2017 rok Powodowi zwrócono cały zapłacony w formie zaliczek podatek dochodowy w wysokości 1.155 zł. Powód miał prawo skorzystać (biegły założył w swojej symulacji, iż Powód z takiego prawa skorzystał) z wystąpieniem o zwrot kwoty związanej z ulgą na dzieci, której nie udało im się odliczyć od podatku z uwagi na fakt niskich dochodów. Biegły uwzględnił ten fakt w symulacji rozliczenia rocznego Powoda w pozycji 13 i 15 poniższego zestawienia.

Biegły uważa, iż nie należy brać do wyliczenia utraconych dochodów roku 2016, ponieważ:

a. w maju 2017 roku Powód zmienił pracodawcę i zawarta umowa w roku 2016 przestała mieć wpływ na przyszłe dochody Powoda, a tym samym i na wyliczenie utraconych dochodów Powoda;

b. w aktach sprawy brak jest umowy o pracę i przelewów potwierdzających wpływy na konto z pracy wykonywanej na rzecz J. K., tym samym nie ma możliwości określenia składowych wynagrodzenia, które mogłyby mieć istotny wpływ na wyliczenie wysokości utraconych dochodów.

Bazą do wyliczenia utraconego dochodu był dla biegłego dochód roczny z 2017 roku. Jego wysokość została zweryfikowana na podstawie dwóch źródeł informacji - wpływów na konto Powoda i informacji o rocznych dochodach - PIT-11. Następnie, z tego dochodu wyodrębnione zostały wpływy z trwającej umowy o pracę w dniu zaistnienia wypadku, gdyż najprawdopodobniej umowa ta byłaby kontynuowana, gdyby do wypadku nie doszło. Taki scenariusz w zaistniałej sytuacji jest scenariuszem o największym prawdopodobieństwie zaistnienia. Z uwagi na fakt, iż Powód w ramach tej umowy przepracował zaledwie 13 dni, to biegły wyodrębnił z dochodu rocznego również umowę na okres próbny, ponieważ jest to umowa bezpośrednio poprzedzająca umowę zawartą na czas określony zawartą z tym samym pracodawcą, posiadająca te same składniki wynagrodzenia i w takiej samej proporcji, co umowa okresowa. Zabieg ten jest o tyle konieczny ponieważ dzięki niemu uzyska się dłuższy okres, w którym Powód uzyskiwał wynagrodzenie wg tych samych zasad, co prowadzi do znormalizowania relacji między wynagrodzeniami, a delegacjami. Nie zapominając oczywiście o tym, iż umowa na okres próbny zawarta była w 1/2 wymiaru czasu pracy.

Wyjaśnić należy, iż wpływy na konto są wpływami netto tj. pomniejszonymi o podatek dochodowy i składki na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne, które odprowadza w imieniu pracownika - pracodawca. W rozliczeniu dochodu

rocznego uwzględniono zwroty, które Powód otrzymał w wyniku przysługującego mu wspólnego rozliczenia z żoną i ulgą na dzieci. By doprowadzić do porównywalności oba źródła informacji, biegły do wpływów na konto dodał zwroty uzyskane w rozliczeniu rocznym.

Przedstawione wpływy są wiarygodne, bowiem potwierdzone informacją o uzyskanych dochodach rocznych - PIT-11. Występująca różnica 46,37zł w skali rocznych dochodów jest pomijalna, i wynika z przyjętych uproszczeń w szacowaniu rocznego dochodu.

Biegły, na podstawie przeanalizowanych danych będących w aktach sprawy dokonał wyliczenia utraconych dochodów na potrzeby toczącego się postępowania w sprawie z powództwa Ł. J. przeciwko InterRisk Towarzystwo (...) o zadośćuczynienie i odszkodowanie w wysokości 74.888,44 złotych (słownie: siedemdziesiąt cztery tysiące osiemset osiemdziesiąt osiem złotych 44/100).

Do wartości tej biegły doszedł wyciągając z wpływów na konto wynagrodzenia za pracę z umów zawartych przez Powoda z D. S., a następnie dokonując

4 miesiące i 3 dni roku 2017, 12 miesięcy roku 2018 i 10 miesięcy 2019 roku. W roku 2017 Powód skorzystał z przysługujących mu ulg dokonując rozliczenia swojego wynagrodzenia. W roku 2018 i 2019 pobierał świadczenia z ZUS i w ramach tych świadczeń nie miał możliwości w pełni skorzystać z przysługujących mu ulg, w takiej wysokości w jakiej mógłby skorzystać z pracy zarobkowej. Wynika to z faktu niskich świadczeń ZUS, gdzie różnica między świadczeniami brutto a netto (podatek dochodowy) jest za niska by móc skorzystać z ulgi na dzieci w pełni. Biegły założył, iż Powód dokonał na podstawie otrzymanych rozliczeń z ZUS wspólnego rozliczenia z żoną i wykorzystania przysługującej mu ulgi w ramach odprowadzonego podatku. W zawiązku z tym dla roku 2018 i 2019 wyliczono brakującą kwotę możliwą do odliczenia przysługującą Powodowi z tytułu ulg, a której Powód nie odliczył. W zakresie kosztów delegacji biegły, za stroną powodową, przyjął wskaźnik korekty kosztów delegacji na poziomie 40%, wskazany w aktach sprawy.

(dowód: opinia biegłego ds. księgowości R. K. (2) k. 93-106)

Sąd Okręgowy ocenił i zważył, co następuje:

Powództwo należało uwzględnić prawie w całości. Powód żądał kwoty 83.750,88zł tytułem odszkodowania z tytułu utraty zarobków za okres od dnia 28 sierpnia 2017 roku do dnia 31 października 2019 roku, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 19 lutego 2020 roku do dnia zapłaty.

Podstawą odpowiedzialności pozwanego za poniesioną przez powoda szkodę w wyniku wypadku komunikacyjnego jest przepis art. 822 KC. Zgodnie z tym przepisem zakład ubezpieczeń przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem, których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na której rzecz została zawarta umowa ubezpieczenia.

Pozwany nie kwestionował, że sprawca wypadku w chwili spornego wypadku był ubezpieczony u pozwanego.

Zgodnie z art. 444 § 1 zd. 1 kc w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty.

Zgodnie z art. 444 § 2 kc jeżeli poszkodowany utracił całkowicie lub częściowo zdolność do pracy zarobkowej albo jeżeli zwiększyły się jego potrzeby lub zmniejszyły widoki powodzenia na przyszłość, może on żądać od zobowiązanego naprawienia szkody, odpowiedniej renty.

Przepis ten nie zawiera odrębnych przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej, lecz biorąc pod uwagę zwłaszcza wykładnię systemową, należy przyjąć, iż odpowiedzialność ta została poddana ogólnym regułom odpowiedzialności z tytułu czynów niedozwolonych. Dlatego też warunkiem skutecznego domagania się naprawienia szkody na osobie

jest związek przyczynowy pomiędzy określonym faktem, z którym norma prawna wiąże obowiązek odszkodowawczy a szkodą pojmowaną w tym przypadku jako uszczerbek majątkowy.

Powołany przepis reguluje reperkusje odszkodowawcze związane z naruszeniem określonych dóbr osobistych, a mianowicie uszkodzeniem ciała lub wywołaniem rozstroju zdrowia, które to naruszenia niewątpliwie u powoda wystąpiły.

Odszkodowanie przewidziane w art. 444 § 1 kc obejmuje więc wszelkie wypadki pozostające w związku z uszkodzeniem ciała lub rozstrojem zdrowia, jeżeli są konieczne i celowe.

Roszczenie o rentę z art. 444 § 2 kc przysługuje poszkodowanemu w razie:

-całkowitej lub częściowej utraty przez niego zdolności do pracy zarobkowej;

-zwiększenia się jego potrzeb;

-zmniejszenia się jego widoków powodzenia na przyszłość.

Zgodnie z treścią przepisu art. 361 § 1 KC „zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła”. Przepis ten jest wyrazem teorii zwanej w literaturze adekwatnym związkiem przyczynowym.

W ocenie Sądu Okręgowego w niniejszej sprawie oczywistym jest, iż szkoda jakiej doznał powód pozostaje w normalnym związku przyczynowym z wypadkiem z dnia 28.08.2017 roku.

Wypadek, do którego doszło w dniu 28 sierpnia 2017r. przekreślił dalsze plany zawodowe powoda Ł. J.. Powód pracował jako kierowca zawodowy na trasach międzynarodowych i z całą pewnością dalej pracowałby na takim stanowisku gdyby nie wypadek.

W następstwie wypadku Ł. J. doznał urazów ortopedycznych, neurologicznych, neurochirurgicznych, chirurgicznych, psychiatrycznych oraz logopedycznych.

Po wypadku powód stracił pamięć, przez miesiąc nie było z nim logicznego kontaktu, miał napady agresji, był wielokrotnie hospitalizowany.

Mimo półtorarocznych wysiłków mających za cel ratowanie nogi powoda w czasie pobytu w szpitalu (...) w okresie od 23.04.2018r. do 15.05.2018r. wykonano u powoda **amputację podudzia lewego** z wyluszczeniem w stawie kolanowym z powodu przewlekłego zapalenia z ubytkiem tkanek miękkich.

Z zeznań powoda wynika, że amputacja kończyny dolnej lewej na poziomie kolana lewego uniemożliwia powodowi pracę jako kierowcy międzynarodowego z uwagi na brak możliwości obsługi przez powoda takiego transportu, miałby problem z załadunkiem, rozładunkiem, rozpinaniem naczep.

Po wypadku powód przebywał na zwolnieniu lekarskim, otrzymywał zasiłek chorobowy. W dalszym okresie powód korzystał ze świadczenia rehabilitacyjnego. Od dnia 21 lutego 2019r. jest uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy, której kwota wynosi obecnie 923,92 zł.

Obecnie powód pracuje na magazynie i zarabia ok. 2300zł netto.

Nie ulega też żadnej wątpliwości, że dochód powoda należało obliczyć całościowo tj. z wynagrodzenia zasadniczego i delegacji. Delegacje wypłacane kierowcom zawodowym to był dodatkowy dochód powoda do wynagrodzenia zasadniczego. Powód jako kierowca zawodowy wykonujący pracę na trasach międzynarodowych (Niemcy, Holandia, W.) część wynagrodzenia otrzymywał w formie tzw. delegacji, które rekompensowały powodowi niską wysokość wynagrodzenia zasadniczego i stanowiło dodatkowe źródło dochodu. Powód wyjeżdżając zagranicę spał w aucie, miał

lodówkę w aucie, brał słoiki na drogę. Kąpiel miał w ustalonych miejscach, w firmach za darmo. We W. na stacjach nie płaci się za kąpanie. W Niemczech jak późno kończył to parkował na specjalnych autohoffach, płacił szefa kartą za parkowanie i dostawał bon na kąpanie. Powód butle nabijał gazem, koszt ok. 20 zł miesięcznie. Jak wynika z zeznań powoda, z uzyskiwanej diety około 5-10 procent wydawał na koszty utrzymania poza domem w czasie wyjazdu. Oszczędzał, aby więcej z diety zostało na domowe wydatki. Pieniądze z diety przeznaczał na dom.

Teraz powód pracuje na magazynie, Powód obecnie bez nogi nie może pracować jako kierowca, miałby problem z załadunkiem, rozładunkiem, rozpinaniem naczep.

Z całą pewnością różnica w zarobkach powoda ma związek przyczynowy z wypadkiem.

Różnica pomiędzy dochodem jaki powód mógłby osiągnąć, gdyby do wypadku nie doszło, a dochodem, jaki powód osiągał w okresie od dnia 28 sierpnia 2017 roku do dnia 31 października 2019 roku, zgodnie z opinią biegłego ds. księgowości R. K. (2), wynosi **74.888,44 złotych** i taką kwotę Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda oddalając powództwo w pozostałym zakresie jako wygórowane. Sąd oparł się na opinii biegłego, która jest bardzo szczegółowa, zawiera czytelną analizę dokumentów, uzasadnienie metodologii wyczenia, jest oparta na wiarygodnych dokumentach, jasna, czytelna a wnioski bardzo dobrze uzasadnione.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 i 2 KC. Sąd zasądził odsetki ustawowe za opóźnienie zgodnie z żądaniem pozwu od 19 lutego 2020 roku, bowiem powód zgłosił żądanie objęte pozwem, zgłosił szkodę 12.12.2019 roku, a pozwany odmówił wypłaty decyzją z 18.02.2020 roku.

Z uwagi na brak interesu prawnego w ustaleniu, iż pozwany ponosi odpowiedzialność za szkody na powodzie mogące powstać w przyszłości Sąd na podstawie art 189 KPC, oddalił żądanie pozwu w tym zakresie.

W przypadku ujawnienia się nowej szkody poszkodowany będzie wykazać nie tylko fakt jej wystąpienia, rozmiar i skutki, przekładające się na ocenę wielkości krzywdy i ewentualnej szkody majątkowej, ale także związek przyczynowy ze zdarzeniem, za którego skutki odpowiada pozwany ubezpieczyciel.

Sens wydania wyroku ustalającego zachodzi wtedy, gdy powstała sytuacja grozi naruszeniem stosunku prawnego lub statuuje wątpliwość co do jego istnienia lub nieistnienia. Interes prawny powinien być interpretowany z uwzględnieniem celowościowej wykładni tego pojęcia, konkretnych okoliczności danej sprawy i tego, czy strona może uzyskać pełną ochronę swoich praw w drodze powództwa o świadczenie (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 stycznia 2004 r., II CK 387/02, Lex 391789), dlatego Sąd orzekł jak w punkcie 2 wyroku.

Podstawą rozstrzygnięcia o kosztach procesu był przepis artykułu 100 k.p.c., zgodnie z treścią którego w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Sąd może jednak włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznaczonej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu. W analizowanej sprawie powód uległ tylko co do nieznaczonej części swego żądania, dlatego sąd obciążył w całości kosztami procesu pozwanego w kwocie 10.205zł.

Na koszty powoda złożyło się: opłata uiszczona przez powoda – 4188zł, zaliczka na poczet wynagrodzenia biegłego uiszczona przez powoda 600zł oraz wynagrodzenie zawodowego pełnomocnika – adwokata i opłata od pełnomocnictwa 5417zł, łącznie 10.205zł.

Zgodnie z treścią art. 83 ust 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.) w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie sąd orzeka o poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa wydatkach, stosując odpowiednio przepisy art. 113.

Zgodnie z treścią art. 113. 1. w/w ustawy kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie miał obowiązku uiścić kurator albo prokurator, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu.

2. Koszty nieobciążające przeciwnika sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji nakazuje ściągnąć z roszczenia zasądzonego na rzecz:

1) strony, której czynność spowodowała ich powstanie;

2) strony zastąpionej przez kuratora lub

3) osoby, na której rzecz prokurator wytoczył powództwo lub zgłosił wniosek o wszczęcie postępowania.

3. Koszty sądowe, których nie miał obowiązku uiścić kurator, sąd może nakazać ściągnąć z innego majątku strony zastąpionej przez kuratora.

4. W wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może odstąpić od przewidzianego w ust. 2 i 3 obciążenia kosztami.

5. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do opłat, których nie miał obowiązku uiścić Skarb Państwa.

Na podstawie art. 83 ust 2, art. 113 ust 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim kwotę 3.627,33 (trzy tysiące sześćset dwadzieścia siedem 33/100) złotych tytułem zwrotu wydatków tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa jka w punkcie 3 wyroku.

Sędzia SO Dorota Krawczyk

Z/ odpis uzasadnienia doręczyć pełn. pozwanego adres (...)-(...) Ł. ul. (...)